

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 6. jūnijā iesniedza Administrativen sad — grad Varna (Bulgārija) — Serebryanniy vek EOOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-283/12)

(2012/C 243/16)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad — grad Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Serebryanniy vek EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nemateriālo aktīvu iegūšana, pārņemot izdevumus par iznomātas vai lietošanā nodotas mantas uzlabošanu, nozīmē veikt maksājumu par uzlabošanas pakalpojumu pat tad, ja saskaņā ar līgumu mantas īpašniekam nepienākas atlīdzība?
- 2) Vai Direktīvas 2006/112 2. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 26. pantam ir pretrunā valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru pakalpojuma, ko veido iznomātas vai lietošanā nodotas mantas uzlabošana, sniegšana bez atlīdzības visos gadījumos ir uzskatāma par apliekamu ar nodokli? Vai tādos apstākļos kā pamatlietā atbildes sniegšanai uz šo jautājumu ir nozīme tam, ka:
 - bezatlīdzības pakalpojuma sniedzējs ir īstenojis tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu attiecībā uz uzlabošanas darbu veikšanai izmantotajām precēm un pakalpojumiem, kas tam arī vēl nebija liegts ar spēkā stājušos nodokļu revīzijas aktu?
 - nodokļu revīzijas brīdī sabiedrība vēl nebija uzsākusī veikt ar nodokli apliekamus darījumus saistībā ar zemes gabaliem, bet līguma spēkā esamības termiņš vēl nebija beidzies?
- 3) Vai Direktīvas 2006/112 62. un 63. pantam ir pretrunā valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru nodokļa maksāšanas pienākums par darījumu rodas nevis pakalpojuma sniegšanas (šajā gadījumā — uzlabošanas darbu veikšanas) brīdī, bet tad, kad līguma vai lietošanas beigās faktiski tiek atgūta manta uzlabotā stāvoklī?

- 4) Ja uz pirmo un otro jautājumu tiek sniegta noraidoša atbilde: saskaņā ar kādu Direktīvas 2006/112 VII sadaļas noteikumu ir jānosaka PVN aprēķinu bāze, ja bezatlīdzības darījums neietilpst direktīvas 26. panta piemērošanas jomā?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 11. jūnijā iesniedza Tribunale di Napoli (Itālija) — Oreste Della Rocca/Poste Italiane SpA

(Lieta C-290/12)

(2012/C 243/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Napoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Oreste Della Rocca

Atbildētāja: Poste Italiane SpA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ievērojot apsvērumu, kas ietverts Eiropas Savienības Tiesas 2010. gada 15. septembra rīkojuma lietā C-386/09 Briot 36. punktā, Direktīva 1999/70/EK ⁽¹⁾, it īpaši tās [pielikuma] 2. klauzula, attiecas arī uz darba tiesiskajām attiecībām uz noteiktu laiku starp darbinieku un pagaidu darba aģentūru vai darbinieku un lietotāju uzņēmumu, proti, vai Direktīvā 1999/70/EK ir regulētas šādas tiesiskās attiecības?
- 2) Ja nepastāv citu ierobežojošu pasākumu, vai tāds noteikums, kurā ir atļauts līgumā ar pagaidu darba aģentūru noteikt beigu termiņu, kā arī tā atjaunošanu, nevis pamatojoties uz tehniskām, organizatoriskām vai ar ražošanu saistītām prasībām, kas nav saistītas ar aģentūru vai konkrētajām darba tiesiskajām attiecībām uz noteiktu laiku, bet gan pamatojoties uz vispārīgām prasībām norīkotajam darbiniekam neatkarīgi no konkrētajām darba tiesiskajām attiecībām, atbilst Direktīvas 1999/70/EK [pielikuma] 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunktam vai arī var būt tās pārkāpums? Vai Direktīvas 1999/70/EK [pielikuma] 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajām objektīvajām prasībām ir jābūt iekļautām kādā dokumentā un ir jāattiecas uz konkrētajām darba tiesiskajām attiecībām uz noteiktu laiku un to atjaunošanu, un tas nozīmē, ka atsauce uz jebkurām vispārīgām objektīvām prasībām, ar kurām ir bijis pamatots līgums par darbaspēka nodrošināšanu, ir nepiemērota un neatbilst minētās 5. klauzulas [1. punkta] a) apakšpunkta noteikumiem?

- 3) Vai Direktīvas 1999/70/EK [pielikuma] 5. klauzula liedz tādu situāciju, ka jaunprātīgas izmantošanas sekas ir jācieš trešajai personai, kas šajā lietā ir lietotājuuzņēmums?

(¹) OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 11. jūnijā iesniedza Tartu Ringkonnakohus (Igaunija) — Ragn-Sells AS/Sillamäe Linnavalitsus

(Lieta C-292/12)

(2012/C 243/18)

Tiesvedības valoda — igauņu

Iesniedzējtiesa

Tartu Ringkonnakohus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ragn-Sells AS

Atbildētāja: Sillamäe Linnavalitsus

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 1. punkts, to lasot kopā ar šā līguma 102. pantu, preču brīvu aprīti, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība ir jāinterpretē tādējādi, ka nevienam no tiem nav pretrunā, ja dalībvalsts atļauj, ka konkrētā teritorijā uzņēmumam, kas ekspluatē konkrētu atkritumu apstrādes iekārtu, par samaksu tiek piešķirtas ekskluzīvas tiesības pārstrādāt sadzīves atkritumus, ja 260 km tuvā apkārtnē darbojas vairāki konkurējoši uzņēmumi, kuriem pieder vairākas dažādas atkritumu apstrādes iekārtas, kuras atbilst vides prasībām un kurās tiek izmantotas līdzvērtīgas tehnoloģijas?
- b) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ja dalībvalsts par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi uzskata, pirmkārt, atkritumu savākšanu un pārvadāšanu un, otrkārt, atkritumu pārstrādi, taču šos pakalpojumus nošķir un līdz ar to ierobežo brīvu konkurenci atkritumu apstrādes tirgū?
- c) Vai atkritumu savākšanas un pārvadāšanas pakalpojumu koncesijas piešķiršanas procedūrā, kurā ir spēkā nosacījums, ka teritorijā, kura ir noteikta koncesijas līgumā, diviem uzņēmumiem tiek piešķirtas ekskluzīvas tiesības apsaimniekot atkritumus, var atteikties piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību konkurenci regulējošos noteikumus?
- d) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvas (¹) 16. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts, pamatojoties uz tuvuma principu, var ierobežot konkurenci un atļaut, ka uzņēmumam, kurš

ekspluatē atkritumu apstrādes iekārtu, kas atrodas vistuvāk teritorijai, kurā atkritumi rodas, par samaksu tiek piešķirtas ekskluzīvas tiesības pārstrādāt atkritumus, ja 260 km tuvā apkārtnē darbojas vairāki konkurējoši uzņēmumi, kuriem pieder vairākas dažādas atkritumu apstrādes iekārtas, kuras atbilst vides prasībām un kurās tiek izmantotas līdzvērtīgas tehnoloģijas?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 3. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012. gada 29. marta spriedumu lietā T-336/07 Telefónica un Telefónica de España/Komisija 2012. gada 13. jūnijā iesniedza Telefónica S.A. un Telefónica de España, S.A.U.

(Lieta C-295/12 P)

(2012/C 243/19)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Telefónica S.A. un Telefónica de España, S.A.U. (pārstāvji — F. González Díaz un J. Baño Fos, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, France Telecom España, S.A., Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo) un European Competitive Telecommunications Association

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— **Galvenokārt**

pilnībā vai daļēji atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 29. marta spriedumu lietā T-336/07 Telefónica un Telefónica de España/Komisija;

pamatojoties uz savā rīcībā esošajiem pierādījumiem, pilnībā vai daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2007. gada 4. jūlija Lēmumu lietā COMP/38.784 — Wanadoo España pret Telefónica;

atcelt vai samazināt naudas sodu saskaņā ar LESD 261. pantu;

atcelt vai samazināt naudas sodu Vispārējā tiesā norisējušās tiesvedības nepamatotā ilguma dēļ;

piespriest Komisijai un personām, kas iestājušās lietā tās prasījumu atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

— **Pakārtoti, ja procesuālā stadija nepieļauj augstāk minēto,**

atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izlemšanai atbilstoši Tiesas izlemtajiem tiesību jautājumiem;